

הַכְנָסַת אוֹרְחִים

"האורחת המיוחדת"

יום ששני, לאחר הדלקת נרות, מירי ואמא מחכות לאבא ושני הילדים שישבו בבית הכנסת. מירי עזרה לאמא להכין את השלחן לשבת, וחקתה בקצור רוח לארוחת החג.

לפתע, נשמעה דפיקה בדלת. בפתח עמדה אישה מבגרת שנראתה עיפה. "סליחה", אמרה בקול חלש, "התבלבלתי בפתחת של המשפחה שהזמינה אותי לשבת, ועכשו אני לא יכולה ליצר אתם קשר."

מירי ראתה את אמא מתייבת: "ברוכה הבאה! בואי תהיי האורחת שלנו לשבת." האורחת שאלה האם זה באמת בסדר כך בהפתעה? ואמא השיבה שזו זכות גדולה ומתנה שה' שלח לנו, אז ממש בשמחה.

בהתחלה מירי הרגישה קצת מאכזבת, לא היה לה נוח עם אדם זר ולא מבר, אך זכרה היטב את שלמדה בשעור תורה על הכנסת האורחים של אברהם ושרה ומיד מירי התחזקה והתגברה. מירי עזרה לאמא להוסיף עוד כסא ולסדר צלחת נוספת. בזמן הארוחה האורחת הפתיעה אותנו וספרה שהיא מורה לנגינה, בעזרת אמא היא למדה את מירי ואחיה שירי שבת חדשים והם שתפו פעולה.

בסעודה היתה אוירה חגיגית במיוחד, כלם התנהגו למופת, הילדים הגדולים ותרנו לקטנים על המקום שרצו והיה ממש נחמד. כל הילדים ספרו על הנלמד בגן ובבית ומירי ענתה נכון על כל השאלות מתוך פרשת השבוע מדף הקשר.

האכל היה טעים במיוחד והספיק לכלם, וכינו הרגשנו שאנו משתתפים במצוה מאוד חשובה, מצוות הכנסת אורחים, כמו אברהם אבינו ושרה.

בסוף הסעודה, כשהאורחת הודתה לאבא ואמא בהתרגשות ונפרדה, אמרה אמא למירי: "את רואה? כשפותחים את הדלת לאורח, פותחים את הדלת לברכה. ה' שולח לנו אורחים כמתנה - הם מביאים אתם אור מיוחד לבית."

מאז, בכל פעם שמגיעה אורח הביתה, אני מקבלת אותו בשמחה, יודעת שזו זכות ומצוה גדולה שמקרבת את הגאולה.

אַחַר שְׁקִירָת אֶת הַסֵּפֶר עָנָה עַל הַשְּׁאֵלוֹת:

1) מִדּוּעַ הָאִשָּׁה שֶׁפָּתַח הַדָּלֶת נִרְאָתָה עֵיפָה?

2) כִּיִּצֵּד הַשְּׂתָנּוֹ רָגְשׁוֹתֶיהָ עַל מִירֵי כָּלִפִּי הָאוֹרְחוֹת?
מָה טָרַם לִשְׁנוּי?

3) הָאִוִּירָה בִּסְעוּדָה הָיְתָה מְאֹד נְעִימָה,
כִּיִּצֵּד הַשְּׂתָדָלּוֹ הַיִּלָּדִים כְּדֵי לְתַרֵּם לְאִוִּירָה הַנְּעִימָה?

1. _____
2. _____
3. _____

4) הָאֵם הַכִּנְסֶתָם פָּעַם אוֹרְחִים לְבִיתָכֶם? אִיךָ הָיְתָה הַהִרְגָּשָׁה?

5) תָּיָאֵר אִו צִיר הַכִּנְסֶת אוֹרְחִים בְּבֵית שְׁלָךְ בְּשִׁתְהִיָּה טָדוּלָה: